

Geacht college,

1. In uw brief 2019001631 verwijst u naar een USB stick. Ik heb geen USB stick ontvangen. De heer Slewe heeft een beveiligde USB stick ontvangen. De heer Heukels ook. Ik heb geen USB stick. Dat heb ik u ook geschreven. Waarom u dan persisteert dat ik dan maar bij de heer Slewe moet langsgaan, begrijp ik niet. Als dit vertrouwelijke informatie betreft, dan weet u net zo goed als ik dat bij schending van de vertrouwelijkheid onmiddellijk strafvervolging volgt. Althans, dit is uw eigen theorie en brieven waarin u die theorie verkondigt heb ik in een stapel op mijn bureau liggen.

Nogmaals mijn dringende verzoek aan u mij een USB stick te bezorgen.

2. Het betreft niet alleen de mailcorrespondentie waar ik u om verzoek maar tevens de geschreven correspondentie. Het gaat om de correspondentie tussen ambtenaren van de gemeente Bloemendaal en het kantoor X in 2014 mbt Elswoutshoek. Ik verzoek u deze correspondentie aan mij toe te sturen, dan wel inzage hierin te verstrekken. Ook hier verwijs ik naar mijn herhaalde verzoeken mbt het dossier Elswoutshoek van de heer X. Ik vind de wijze waarop u reageert teleurstellend. Het is net alsof u het mij niet wilt verstrekken. Recent ontving ik uw brief waarin u zegt dat u geen dossier bezit van Elswoutshoek waarop de heer X hoofdbehandelaar was. Ik vind dat een tamelijk onbegrijpelijk antwoord. Nogmaals: ik doe een herhaald beroep op u om mijn verzoek om inzage serieus te nemen en mij toe te staan dat dossier in te zien, want dat is mijn wettelijk recht.

3. Ik ontvang al een jaar stelselmatig van u berichten waarin u zegt dat ik moet letten op belangenverstremgeling. Waarom schrijft u dat? Kunt u dat concretiseren?